

POSUDEK OPONENTA RIGORÓZNÍ PRÁCE

Jméno diplomanta:	Mgr. Miluše Kadlecová
Téma práce:	Věcná břemena s přihlédnutím k ustanovením nového občanského zákoníku
Rozsah práce:	107 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	červen 2015

1) Autorka již 05. 09. 2013 odevzdala rigorózní práci na uvedené téma. Práci však při obhajobě dne 31. 03. 2015 neobhájila, neboť se zejména nevypořádala s námitkami (obou) oponentů. Při obhajobě jí bylo uloženo doplnit a přepracovat závěr práce, jakož i práci rozšířit o komparaci s vhodnou zahraniční právní úpravou.

2) Po druhém odevzdání práce dne 09. 05. 2016 byla provedena opakovaná automatická kontrola shodou systémem theses.cz, která indikuje 91% shodu s původní prací. Z této kontroly je zřejmé, že od strany 1 až do strany 103 je práce zcela shodná s původní neobhájenou prací. Odlišný (totiž přepracovaný, srov. však dále) je závěr práce.

3) V dalším lze proto odkázat na původní posudek prvního oponenta zde dne 28. 12. 2014 (vložený do SIS 14. 01. 2015) a na posudek druhého oponenta ze dne 01. 10. 2013 (vložený do SIS dne 07. 10. 2013).

4) Rigorózní práce bylo uloženo doplnit a přepracovat závěr práce tak, aby bylo zřejmé, že téma zpracovala samostatně a je schopna syntézy poznatků získaných podrobnou analýzou, kterou v práci provedla. Dále bylo rigorózní práce uloženo práci rozšířit o komparaci s vhodnou zahraniční právní úpravou tak, aby bylo zřejmé, že je schopna pracovat se zahraniční literaturou na úrovni odpovídající požadavkům kladeným na rigorózní práci. Rigorózní práce se s uloženými úkoly vypořádala bohužel způsobem, který požadavkům kladeným na práce tohoto druhu neodpovídá, a to hned ze dvou důvodů.

Za prvé, v závěru je třeba shrnout poznatky získané při studiu zvolené problematiky, ale především z ní vyvodit vlastní závěry. Např. zda badatelka shledala v analyzované právní úpravě kvalitativní posuny oproti úpravě dřívější, ať už směrem žádoucím či opačným, zda z jejího bádání vyplynuly dílčí návrhy de lege ferenda apod. Takové myšlenky však v závěru práce chybí. V prvním odstavci závěru se konstatuje jen tolik, že práce vznikla v době, kdy platily dva občanské zákoníky, což umožnilo autorce přihlédnout k oběma úpravám. Ke zkoumané problematice se zde autorka v konkrétnostech nevyjadřuje. Druhý odstavec je rovněž obecný, konstatující, že současný OZ byl dlouho očekávaným zákonem, který se má stát těžištěm celé soukromoprávní úpravy. Teprve v odstavci třetím vyjadřuje alespoň stručně dílčí závěry a připojuje svůj názor (za přínos považuje větší rozsah zkoumané úpravy). Ve čtvrtém odstavci pak kromě opakování myšlenek o dispozitivnosti ustanovení upozorňuje na nový prvek úpravy (místní zvyklosti) – její názor na tento nový prvek však opět chybí. V odstavci pátém konstatuje kontinuitu hlavních principů dřívější a současné úpravy, opět bez vlastního názoru. Stejně popisným způsobem se vyjadřuje i v dalších odstavcích o související problematice. **V závěru tedy jednoznačně absentuje celková syntéza a zhodnocení zkoumané problematiky z pohledu de lege ferenda.**

Za druhé, autorka zařadila do závěru problematiku, která do něj systematicky vůbec nepatří. Počínaje devátým odstavcem závěru až do jeho konce je v něm zařazen exkurz k polské právní úpravě (!). Žádná práce, ani diplomová, nemůže ze systematického hlediska končit exkurzem do cizí právní úpravy. Ten patří vždy buď do samostatné kapitoly, nebo přímo do jednotlivých kapitol v rámci bádání nad konkrétními právními instituty či konkrétními zákonnými ustanoveními. Jedině tak může exkurz k zahraniční úpravě splnit svůj účel, totiž poskytnout autorce argumentační aparát pro vyslovení vlastních názorů, např.: v čem se obě úpravy shodují, v čem se liší, které řešení a proč považuje autorka za vhodnější, zda by zahraniční úprava mohla být inspirativní de lege ferenda i pro českého zákonodárce apod.

Autorka pouze v samém závěru zcela nesystematicky a neorganicky vzhledem k celkové systematické práci prostě popsala základní rysy polské právní úpravy, aniž by uvedla, proč zvolila ke komparaci právě úpravu polskou a hlavně, co z provedené komparace vyvodila. **Autorka tedy vlastně žádnou komparaci (= srovnání) neprovedla, pouze vedle sebe popsala dvě právní úpravy (českou podrobně a polskou stručně), nic víc.**

K tomu je třeba dále uvést, že tento popis polské právní úpravy není veden *lege artis*. V seznamu literatury se sice objevily oproti původní práci dva (!) nové odkazy na zahraniční literaturu, v textu práce však autorka zřejmě nepovažovala za nutné formou poznámky pod čarou upozornit na místa, která z těchto článků cituje.

Nelze nepodotknout, že již obhájené rigorózní práce jsou veřejnosti, tedy i autorce, volně přístupné, takže nahlédnutím do kterékoliv z nich mohla autorka zjistit, jakým způsobem má být komparační exkurz zpracován jako po stránce věcné, tak po stránce systematické.

Vzhledem ke všem výše uvedeným okolnostem bohužel nezbyvá než konstatovat, že autorka neupravila závěr práce ani neprovedla komparační exkurz tak, aby obě tyto části odpovídaly požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

5) Automatická kontrola shod provedená systémem theses.cz generuje dokument čítající 7704 (!) stran, představující 300 (!) dokumentů obsahujících shody. První dva dokumenty vykazují shodu ve výši 91 %, jedná se však o původní práci rigorózantky (viz výše). Další dokumenty již nevykazují míru shody vyšší jak 5 %. Nakořik je v lidských silách takto obsáhlý dokument prostudovat, lze konstatovat, že nalezené shody se týkají povětšinou názvů právních předpisů, zákonných textů, judikatury či profilující literatury, které logicky musí být shodné. Na základě uvedeného dokumentu tedy nelze učinit závěr o tom, že by rigorózantka nepostupovala při tvorbě práce *lege artis*.

Závěrečné oponentské hodnocení: závěr práce, v němž je nesystematicky zařazen popis zahraniční úpravy a který vykazuje i další nedostatky (srov. již výše) neodpovídá požadavkům kladeným na práce tohoto druhu. Práce nebyla rozšířena o exkurz k vhodné zahraniční právní úpravě způsobem odpovídajícím požadavkům kladeným na práce tohoto druhu. Práci proto k obhajobě nedoporučuji. V dalším odkazují na posudky k původní práci.

V Praze dne 09. 06. 2016

JUDr. Ondřej Frinta, Ph.D.
oponent rigorózní práce